
Fra: Magnar Østerås <mosteras@online.no>
Sendt: 31. mai 2016 19:44
Til: Postmottak LMD; Birkelid Marit Rye
Emne: Forskrift om hold av storfe, endringsforslag - Høringssvar
Vedlegg: Løsdriftskravet-høring2.docx

Oppfølgingsflagg: Følg opp
Status for flagg: Fullført

Sender merknader til forskriftsendringen - totalt sett støttes utsettelse av løsdriftskravet. Det fokuseres i tillegg på at en bør endre/komplettere kravet til løsdrift for å få snudd trenden som har utviklet seg med at løsdriftsbesetningene holder dyra inne. Dette fører ofte til dårligere dyrevelferd enn for båsdyra som er ute 8 - 16 uker om sommeren.

Det kan ta litt tid å få fram videoen. Ellers fotos fra løsdrift og luftegård som taler for seg.

Mvh Magnar Østerås
Veterinær i Rissa

<http://www.fosna-folket.no/kultur/article10952895.ece>

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET
POSTBOKS 8013, DEP.,
0030 OSLO

Forskrift om hold av storfe – Forslag til endringer. Merknader.

Det vises til forslag til endring av Forskrift for hold av storfe med spesiell vekt på utsettelse av løsdriftskravet.

Generelt om dyrevelferd i båsfjøs kontra løsdriftsfjøs

Regjeringen tar til orde for å utsette løsdriftskravet fra 2024. Dyrevernalliansen kommenterer imidlertid at løsdriftskravet er det eneste som kan sikre akseptabel dyrevelferd for norske storfe framover. Det hevdes at ingen ku har det godt på bås.

Det som tyder på det motsatte, er imidlertid at ved overgang til løsdriftsfjøs blir også besetningene større, og det blir vanskeligere å praktisere beiting med så stor dyreflokk.

I praksis vil de store besetningene ikke kunne oppfylle hovedregelen om beiting, og heller ikke kan det etableres luftegård. Luftegårder og luftetrøer vil ofte være kostnadskrevenende og uegnet. Dyra vil primært være der det er mat og vann. I tillegg vil de være der de andre i flokken er, dvs. inne.

I veilederen til holdforskriften er det beskrevet utrolig lette løsninger for dispensasjon. Resultatet vil kunne bli at framtidens melkeku blir stående inne hele året og hele livet. Her i distriktet har bare halvparten av løsdriftsbesetningene dyra på beite. Løsdrift har ellers flere utfordringer som dårlig klauvhelse og mobbing. Dette er ingen god reklameeffekt for den norske melkeproduksjonen, og det er heller ikke godt for dyrevelferden – altså det motsatte av hva Dyrevernalliansen mener. Det kan kanskje hevdes at regelverket må justeres for å få løsdriftsdyra ut, men dette vil by på svært store praktiske utfordringer og sikkert umulig å gjennomføre.

Tine reklamerer på melkekartongen med at «melkedyra er ute der både folk og dyr trives aller best; på fjellet, i skogen og ute i den grønne sommerenga». Dette hevdes å resultere i verdens fineste melk «når dyra er ute og koser seg». Dette kan være noe villedende reklame i og med at stadig flere dyr står inne om sommeren. Tine, sammen med KSL og NYT NORGE, oppfordres derfor til å benytte sin påvirkningskraft for å få flere dyr ut.

Hele 6 500 bruk eller 70% av besetningene har ennå båsfjøs. Dette er de små og mellomstore besetningene. Her er lettere å finne egnet beiteareal. Konklusjonen må derfor bli at båskua, tross noen ulemper, slettes ikke har det så verst. Totalt sett med 3 – 4 måneders beiting kan den ha det bedre enn løsdriftsdyra som aldri kommer ut. Det kan derfor ikke haste slik med å innføre løsdriftskravet av rene dyrevelferdsmessige grunner. I tillegg vil en slik investering for mange heller bety at de må legge ned driften.

Om endringsforslaget

I § 22.7 må det settes inn noen ord for å få forståelse: « Det skal være minst en kalvingsbinge i løsdrift for hvert påbegynte antall av 25 kyr..»

§ 32.1 oppheves er ok iom. at dette står i § 10 fra før.

§§ 32.2 og 32.3 forandres til 32.1 og 32.2 slik at all løsdrift utsettes til 2034. På grunn av at løsdrift ikke ubetinget er en fordel – noen ganger er det den motsatte virkning – synes det fornuftig å lempe på kravet og utsette til 2034. I tillegg er det et økonomisk spørsmål iom. at det neppe kan gjennomføres en slik radikal ombygging med de økonomiske rammer som fins innen 2024.

Melkeproduksjonen ville få et dramatisk kutt. Ved å utsette til 2034 vil de aller fleste få en lang nok tid til å omstille seg suksessivt.

§ 32.4 blir 32.3. Utvidet beitetid til 16 uker kan være en utfordring noen steder, men bør vel stå som et mål. Det bør i forskrift eller veileder stå noe om en skjønnsmessig vurdering her. 12 uker bør imidlertid være et krav.

Nytt 4. ledd i § 32 eller på annet sted i forskriften – Krav til løsdriftsbesetningene(melk/ammeku).

Det bør komme med et krav til utvidet mosjon/beite for løsdrift. Slik det er i dag vil flere og flere løsdriftsbesetninger holde dyra inne, med eller uten dispensasjon med særordninger (jfr. veilederen til forskriften). Min erfaring som dyrlege i 40 år tilsier at det er en økende tendens til å holde dyra inne i de store løsdriftsbesetningene. Flere steder prøves det med luftegårder, men disse blir ikke brukt, og de er oftest kostbare å bygge. Noen steder prøves det med bare sindyr ute, men da vil ca. 75% av dyrene aldri komme ut. Det bør ikke være nok at en fjøsdør står åpen uten at dyra går ut slik en ser det noen steder. Det er også viktig at ammeku-/kjøttfebesetninger følges opp

Kravet må bli at luftegårder skal ordne med attraktive fôr- og vanningsregimer som lokker dyrene ut. I motsatt fall vil de bare holde seg inne. Men ikke nok med det – luftegårdene må kompletteres med luftetrøer/beiter som skal benyttes i tørrværsperioder. Det kan i enkelte besetninger være vanskelig for Mattilsynet å følge opp, men her bør Mattilsynet be om at dyreeierne selv varsler fra når dyra har kommet ut på luftetrø og beite. Dette gjør kontrollen enklere for Mattilsynet.

Vedlegg

Sender med noen fotos/videolenke for å underbygge mine synspunkt. Luftegården er ikke-funksjonell til tross for flere hundre tusen i påkost. Denne burde forandres slik at fôring og vanning skjer delvis ute. I tillegg bør denne luftegården kompletteres med luftetrø/beite i tørrværsperioder. Ellers vises løsdriftsfjøs med trange forhold for dyra. Og hvis jeg er heldig får jeg med en video fra et kuslipp i fjor sommer.

Med hilsen

Magnar Østerås, veterinær i Rissa